

DEBRECZENI HIRLAP

Előfizetési árak: Egész évre 10 frt., félévre 5 frt., negyedévre 2 frt 50 kr., egy óra 1 frt.

Megjelenik mindennap.
vasárnap kivételével.

A szerkesztését felelős
Kutasi Imre
kiadó s laptulajdonos

Szerkesztőség Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (emelet)
Kiadóhivatal Nagy-Várud-utca 2087. sz. Gáll-ház (földszint)
Hirdetések a legmérsékeltebb árszámítás mellett vétetnek fel
Egyes szám 4 kr.

Szükség törvényt bont.

Debreczen, november 22.

(—s.) Egy havi obstrukció után az ellenzéki botrányrendezők kénytelenek belátni, hogy akciójukkal nemcsak el nem érték, de még csak meg se közelítették az elérni óhajtott célt. báró Bánffy Dezső megbuktatását. Sőt ellenkezésképpen azt kell konstatálni, hogy ez az akció előidézte a maga reakcióját, amennyiben a szabadelvű párt mintegy még inkább tömörülten foglal állást a kormány mellett. Fényes bizonyossága ennek az a magatartás, amelyet a párt az obstrukció egész folyamata alatt tanúsított és amelyet legutóbbi bizalmnyilvánításával valósággal beteljesített.

Ami pedig a másik tényezőt illeti, amelynek bizalmára a kormánynak szüksége van, t. i. a koronát, nos ennek bizalma, amiú a miniszterek nyilatkozatából hallottuk, szintén kétségtelen. Az ellenzéki obstrukció tehát egyáltalában nem ért el semmit mert a két tényező, amelynek bizalmától a kormány léte, vagy nem léte függ, megdöntenélül tartja a kormányt. Sőt fokozott mértékben hivatása és kötelessége a kormányt tartania, mert különben ha az obstrukció célja érne, a legveszedelmesebb praecedens alkottatnék a kisebbség terrorizmusának érvényesülésére. Akkor valóban megadának a lehetőség és a mód arra, hogy néhány botrány hajhászó képviselő bármikor megbuktassa a kormányt. A kormány

állása nem a törvényes tényezőktől, hanem a kisebbség erőszakoskodásától függene. Sőtba kellene egyszerűen dobni az alkotmány és a parlamentarizmus garanciáit képező törvényeket és ki kellene mondani, hogy a kormányok sorsa Polonyi Géza, vagy más hasonló felfogásu urnak és társainak szeszélyétől függ.

Ettől a veszedelemtől tehát meg lesz óva az ország és pedig dacára annak, hogy az obstrukcionalisták törvény nélküli állapot felidézésével is akarják a kormány megbuktatását előidézni. A törvény nélküli állapot felidézéseért kizárólag az ellenzék terhel a felelősség, amely valósággal abba a kényszerhelyzetbe akarja hozni a kormányt, hogy szükség rendellel segítsen magán. Ez meg is fog történni, ha kell, és a két bizalmi tényező akkor is támaszául fog szolgálni a kormánynak. A szükség törvényt bont, mondja a régi közmondás, amelyet az ellenzéki obstrukció most beigazolni készül. És önként érthető, hogy a törvény bontásért azt terhel a felelősség, aki a szükséget előidézte, ellenben nem terhelheti azt, aki a helyzetbe bele kénytelenítettük. És az is bizonyos, hogy a törvénybontásnak következményeit csakis annak kellene elviselnie, aki a szükséget fölidézte. Azért bizony jó lesz az ellenzéknek komolyan gondolkozni mielőtt az indemnitinek ideje korán törvényerőre való emelkedését megakadályozza.

A kiegyezés.

Bécsi politikai körökben a politikai helyzetet ismét nagyon pesszimista módon kezdik megítélni. Bár a jobboldalon egészen alaptalannak tartják azt a hírt, hogy Kaizl pénzügyminiszter Budapesten való legutóbbi időzése alkalmával a magyar kormánnyal azok mellett a feltételek mellett, mint tavaly, egy esztendő tartamára való kiegyezési provizóriumban állapodott meg, mégis arra utalnak, hogy a német ellenzéknek a kiegyezési bizottság tárgyalása során tanúsított magatartása egyet jelent az obstrukcióval.

Eddig a vám- és kereskedelmi szövetségnek csak egy, különben is inkább formális jelentőségű cikkével végeztek. — Az egész vám- és kereskedelmi szövetségnek letárgyalására a bizottságnak előreláthatóan még hatvan ülésre lesz szüksége, úgy hogy életbeléptetésére — nem is tekintve a reichsrath plénumában való hosszadalmas tárgyalást — ebben az esztendőben semmi esetre sem lehet gondolni. Ily körülmények között a jobboldal köreiből bizonyosra veszik, hogy a reichsrathot december negyedikén vagy ötödikén elnapolják és a Magyarországgal való kiegyezést egy esztendő tartamára a 14-ik szakasz alapján császári rendelettel léptetik életbe. Január végén ismét összeülne a reichsrath és folytatná a kiegyezési javaslatok tárgyalását.

A DEBRECZENI HIRLAP TÁRCZÁJA

Három rózsafa.

A „Debr. Hirlap“ tárczája.

Ez a mi plánétánk egyedül a rózsáért magáért megérdemli, hogy soha el ne muljon. A világegyetem összes ragyogó csodái között nincs, aki úgy dicsérte a teremtőt, mint a rózsza.

Mi magyarok különösen szeretjük a rózsát; a szüregallérunkon viseljük himzésben, a butorainkon. tányérainkon felfestve vannak, a kít szeretünk, azt mondják, hogy „rózsám“. vajjon milyen névvel hívták az ősmagyarok a kedveseiket, mikor még a rózsámnak a nevét nem ismerték?

Magam is nagy kedvelője vagyok a rózsáknak; azoknak a gondozását nem bízom kertészre, tisztogatás, visszametszés az én gondom: háládatosak is érte.

De mi ez a svábhgyi rózsatelep a balföld-füredihez képest. A volt a rózsák eldoradoja!

Óriási fák, tele felséges virágokkal, a virágzás soha nem szünetelt: egy nyáron négyszer is újra kezdődött. — Hogy a füredi nya-

ralómtól meg kellett válnom, azon nem bucsulok, hanem hogy a füredi rózsáimat ott kellett hagynom, azt nagyon sajnálom.

... Egy szép tavaszi délután meglátogattott egy régi jó ismerősöm, kertész barátom. Egy szál rózsát hozott nekem. — Azt mondta, hogy ez a rózsza az idén nyílt először kertjében, a leánya azt óhajtja, hogy saját nevemre kereszteljük.

Az én barátom nem volt szakmás kertész, nem termelt a piacz számára; a rózsza telepe a saját kedvelésére szolgált.

Én hát nem kockáztattam, hogy a nevem a kertészeti katalógusokba kerül. Örömmel fogadhattam a szíves megtisztelést.

A felajánlott rózsza teljes nagy volt, hát-rafelé hajló levelekkel, melyeknek színe tejfelsárga volt, szélein gyöngye kárminszegegylyel.

— Ez valószínűleg a „Homár“ és a „La France“ keresztezéséből származott — találgatám én.

— Közel találta ön. Csakhogy a Homár már a nagyapa, ez az unokája „Perle de lardin“ anya után.

Mint kertészembert, nagyon érdekelt, bepillantottam abba a titokba, mi módon állítanak elő új rózsafajokat.

— Először is rózsákat keresztezzük, remontaut a thea-rózsával, finom ecsettel kiszedjük a helyeikből a himport s a másik virág helyébe hintjük. Akkor azután a meghagyjuk érne a fán a csipkebogyót, ősszel kiszedjük belőle a magokat s elvetjük az ürdébe. Csontliszt, thomasz-salak segélyével a magoncot kifejlésre siettetjük, úgy, hogy a hetedik esztendőre már virágot hoz.

— Tehát hét esztendeig kell rá várni?

— Lehetne hamarabb is erőltetni a virághozást, de ettől a csemete is elpusztulna.

— Ami lesz az eredmény?

— Hát az, hogy száz magonezből kilenczven vadrózsának vált be; beojtani való: tizből nemes rózsza lett de azok is vagy apjukra, vagy az anyjukra ütöttek; csak kettő kerül elő, — mint új, még eddig nem létezett válfaj; ezt azután — mint gyökérről nemes rózsát, meghagyjuk anyatőnek.

— De hisz így nagyon lassan szaporodik a lajstrom.

— Oh, már száznál több új válfaj rózsza van a kertünkben.

— Hogy lehet az? Hiszen, ha hét esztendő alatt csak két új válfaj áll elő, akkor száz válfajhoz háromszázötven esztendő a minimum.

Országgyűlés.

November 21-én

A mi a képviselőházban a tegnapi gyűlésen történt, az már a sokuál is sokabb. Ha így haladnak a tisztelt atyák, valószínű, hogy a személyes biztosságot is megtámadják.

Nagyon természetes, hogy megint csak a Hentzi ügy javára Hentaller Lajos azt mondotta, hogy a magyarhonvédek Budavárát a Ceccopieri osztrák ezred ápolása segítségével foglalták fel. Thaly Idegesen szolt közbe:

— Már akkor fent voltak a honvédek! Második volt a sorban Holló Lajos. Neki már kevesebb volt az adata, de a mi itt hiányzott, azt pótolta haraggal. Hentaller fejtegetett, Holló Lajos haragdott és konstatálni kell, hogy ez hangosabb viszhangot keltett. Az érdeklődés különben hamarosan el-lankadt és mikor a vastag már nem hatott a vastagbabbal próbálkozott.

— Látva a mi itt történik, azt hiszi az ember hogy hülyék intézetében van...

A felháborodás moraja zugott fel a teremben, az elnök pedig keményen rácsöngött a dühös honatyára.

— A képviselő urat rendre utasítom.

Következett a harmadik bajnok, az öreg Szalay Károly, kinek beszéde alatt valaki közbeszólt.

— Az ötevenes években is ez volt a véleménye?

Mint valami vészes szikra, a közbeszó-lás lángba borította mindazt, a mit Szalay Károly eddig a szónoklatában épített. Megrokkant a öreg ur hangja:

— Beismerem, hogy 1855 től 1860-ig államszolgálatban voltam... de a véleményem az volt akkor is, a mi ma! erősködik Szalay Károly.

Utána Apponyi Albert követte az a nemzeti párt vezérének a szónoklatát öt perces szünet előzte meg.

Br. Fejérváry Géza Hentaller Lajosnak válaszolva azt a kijelentést tette, hogy Hentzit becsületszava csupán addig kötötte, míg Budavára a magyaroké volt. A nemzeti pártól közbekiáltották:

— Furesa fogalom a becsületszóról.

Br. Fejérváry: Ne lezckéztessen a becsületből épen a becsületipró part. Erre óriási zaj larma támadt. Az ellenzék haragosan követeli a honvédelmi miniszter szavainak visszavonását s a miniszter rendreutasítást. Az elnök kénytelen volt az ülést félbe szakítani, hogy a háborgás lecsillapíthassék.

— Ilyen ám a poéta ember, a mikor algebráról van szó; — hiszen nem additíval megy az, hanem multiplicatívval. — Az első hét esztendőnkön kettő, a másodikban már kétszerkettő, a hetedikben pedig százhuszonnyolc, mindig megduplázva a két új rózsavidékát.

Most még jobban elbámultam.

— A hetedikben? 7 szer 7 az 49. Tehát egy félszázad kellett hozzá, hogy az új rózsavidék az én kezemben illatozzék? kinek volt türelme ehhez a feladathoz?

— Hát az én családomnak. Ezt a methódusát a rózsamivelésnek még az anyósom kezdte ez előtt ötven esztendővel, folytatta a feleségem azután a leányom.

— Leveszem a kalapomat! Kérem, ismertessen meg ezekkel a bámulatramélt hölgyekkel.

— Az én barátom elvitt magával a rózsavidék telepére, ahova elmennem a megtiszteltetés miatti hála is kötelezett.

A nyári lak előtt egy lugas felfuttatott Niel rózsákból, ez alól jött elénk a család legifjabb tagja, a bájos hajadon.

Az arcza hasonlított az atyjához, barnapiros, napos zománczezal, igazi magyar-kun

Mikor az ülést újra megnyitotta, az ellenzék lármája lehetetlenné tette a beszédet, mire az ellenzék lármája újra lehetetlenné tette a beszédet, mire az elnök ismét félbeszakította az ülést.

Délután négy órakor a botrány ismétlődik, a hangulat rendkívül izgatott. — Szünet után Fejérváryt éljenzéssel ordítózással fopadják, mikor mondja: „Tisztelt Ház“ tulajdonítják, a padokat verik. A hangulat folyton izgatottabb. Elnök felfüggeszti az ülést. Egy órára az ellenzék elhatározta kitartani reggelig. Hét órakor az izgalom még mindig viharosabban ismétlődik. Polónyi, Olay a zsvajjt füttyölő sivitással nevetik.

Féltizenkettőkor elnök bezárta az ülést. Irtoztató tüntetés az ellenzék részéről. A karzaton tombolnak, kendőt lengetnek, éljenzének füttyölnek. Az utcai tüntetést a rendőrség elfolytotta.

Ipartestület,

— Helyi érdek. —

nov. 22.

Közleg a pillanat, melyben a husz éves küzdelem után, a városunk törekvő iparosai által annyira óhajtott általános ipartestület a végleges megvalósulás stádiumába lép s megkezdji hivatalos ténykedését.

Az utolsó aktus fog lezajlani e hó 28 án a midőn is a megalakult ipartestület szervezkedni fog és megválasztja tiszti karát. a kiknek kezébe leendő letéve nemcsak az ipartestület élete, felvirágzása, hanem az összes iparosok jobb jövőre és a — pangó nem a bukás örvénye szélén álló kis iparos osztálya megmentése is.

Mi, akik oly sokszor s nemcsak hallo másból, vagy a lapok hasábjain között cikkekkel ismertük és ismerjük azt a nagy és roppant körütekintést igénylő teendőket sorozatát, melynek lebonyolítása az általános ipartestületre vár, az utolsó órában ismét felemeljük szavunkat. Felemeljük pedig azért, mert oly mozgalom kapott lábra, mely ha érvényre jut az ipartestület szervezkedésénél, abban nemcsak a folytoncs vizsály magvát fogja elhinteni, hanem a mellett, hogy már a kezdet kezdetén megbénítja működésében. atokká

tipus, fekete haj, tüzes szemek, sugár szemöldök: termete szilfidí.

A bemutatás után gyöngéd kézszorítás mellett megköszöntem neki, hogy a rózsájának az én nevemet adta.

— Hiszen önnek köszönhetem, hogy a rózsákat megszerettem.

— Mikor? Hogyan?

— Még a nevelőintézetben az „Aranyember“ után.

— Csak nem volt olyan gondatlan a tanár, hogy az én regényemet növendék lányok kezébe adja?

— Azt nem; hanem felolvasta előttünk belőle azt a részletet, — melyben Noémi és Timár Mihály a rózsákról beszélnek.

— Mintha ezt én már egyszer hallottam volna.

— Tőlem magamtól hallotta. Nem emlékezik már rá?

Most lón világosság a fejembe! Hisz én már ebédeltem egyszer...

— Ott, a hol én felszolgáltam.

— nőképző-egylet próba-ebédjén. — Én magasztaltam a farsangi fánkot s ezt ön készítette.

— Én aztán arra kértem, hogy írja rá a menüre a nevét.

fogja mindazon áldásokat a mit működésétől várunk — változtatni.

E mozgalom a politikai pártoskodás átkos torzsalkodása, mely a hová befészkel magát, ott vége az egyetértésnek, vége az egyöntetű munkálódásnak, vége a kölcsönös bizalomnak és vége magának annak az ügynek, melytől annyi és oly sok munkása várja sorsa javulását s tengődő helyzetének újra születését.

Az intézőkörök vezérferfiái a legnagyobb körültekintéssel és a helyzet figyelembevételével alakították meg azt az előljárósági névsort, mely éven e lap hasábjain hozatott a nyilvánosság elé. Az előljárósági névsor összeállításánál nem vezette az intézőket a pártusa ádáz ördöge, hanem az a jól meggondolt előrelátás és számítás, mely minden új intézmény születésénél, ha azt akarjuk, hogy ha a ne szülessék — figyelembe veendő.

Az új áramlat, mely a jelölt előljárósági tagok megválasztása ellen irányul, a mint te deneciájukból kitűnik, pártpolitikai nézeteit akarja érvényre juttatni, és olyan elemeket óhajjt előljárósági tagokul, akik annak hatása alatt állanak,

Nem jól van ez így uraim, mert az ipartestületet, mely már „általános“ jelzőjénél fog hivatva mindenkinek egyenlő mértékkel mérni mindenki érdekeit minden mellétekintetek nélkül szolgálni — képviselni, pangó iparunkat egészséges iparpolitikai elvakult szenvedély polyp karjai közé dobni.

Nem szóharezot provokáló egyebek re, hanem lelkiismeretes és muokás emberekre van szüksége az új intézménynek, akik ismerve annak minden csinját-binját, önzetlen áldozatkészséggel sietnek minden perczen rendelkezésére állani.

Sok, de nagyon sok teendő vár azokra a kiket majd a közbizalom s nem a politikai politikai pártoskodás hivatali állásokkal tisztel meg az ipartestületnél, mert a munkásság mellett a törvény és szabályrendeletek egész tárházát kell ismerniök azoknak, a kik tisztoket elvállalva, abban nem pipázni és politizálni, hanem az ügyért tenni s dolgozni akarnak. De mindezek mellett még sok oldalú

— Tudom! — S én azt ígertem önnek, hogy küldök majd helyette egy arczképemet.

— Hiszen küldött is. Ott áll a dolgozóasztalomon rámában.

— Iyen a vén cigány! Mindennap egy nótát felejt.

— Hiszen régen volt!

(Bizony régen! Azóta egy új rózsavidék támadt.)

Ezalatt, míg a törpe gyümölcsfasorok közt sétáltunk, szembejött reánk a családanya, az én barátom hitvese: egy élete virágában levő hölgy, kinek életvidám arczáról a meglepetés sugárzott. Nem volt olyan magas, mint a leánya, a haja sötétszürke, a szemei kékek.

Nagyon szívesen fogadott. Az első üdvözlése után azt mondá:

— Ön nem emlékszik már reám?

— Ha csak kogyed nem segít az emlékezeten.

— Hát mikor az a híres képviselőválasztás volt a Terézvárosban, ahol ön diadalmaszkodott egy gazdag ur, egy miniszter ellenében, én voltam az a kis süldő leány, aki önnek a választás színhelyén azt a kis fehér selyem zászlót átadta a terézvárosi hölgyek

szakismert mert csak gyűlését.

Ne rosokat sánál po intézmén dásos le

A lyes ipar le az ipa keinek j

Nyug fogja, ho kart kiki

Leg tézmény nek sors

összeget s ezzel sárél van

Ez a Bátor minden i kik mögö mire, azo ennyire n

Az ö ő korukba és csak ig Ha nem i talói, de deinket.

Mana indianus i kicsit kési denkinek szontalanu czekek miatt tor, a mel rezzemnek.

Az uc

nevében, m volt felhim

— Az albumaim s ném rá?

— On

— Ar

— Én

tenyészteti, s azt az ön

Azzal fához s meg dereku fiezk színü, belül

(Hja. a Ezalatt

tes matrona.

Egyene arczán alig ezok, fején

egy körüles rona ezüstb

A tiszte a beszédét h

— Ugy rám? Pedig a szemébe!

szakismeret is kell az illető tisztviselőknek, mert csak ezeknek a birtokában levők képesek gyümölcsözővé tenni az ipartestület működését.

Ne vezesse hát az illetékes választó iparosokat az előljárási tagjainak megválasztásánál politikai pártszenvédély, hagyják ki ez intézményből azt s meglássák uraim mily áldásos leendő annak működése.

A kibocsájtott névsorban foglalt tekintélyes iparosaink kezébe nyugodtan tehetjük le az ipartestület sorsát s azzal iparunk érdekeinek jövőjét.

Nyugodtan, mert az az előljárási tudni fogja, hogy e tekintélyes számmal bíró tisztikart kikből válassza meg.

Legyen egyetértés és béke ezen új intézmény szervezésénél, mert nem egyes egyének sorsáról, hanem számban is tekintélyes összeget tevő iparos osztály jövőjéről s ezzel kapcsolatban iparunk felvirágzásáról van szó.

—a—g.—

Nem ér rá.

Ez a mai kor jelszava!

Bátran oda lehetne írni minden lakás, minden iroda, minden hivatal ajtaja fölé. A kik mögötte dolgoznak, nem érnek rá semmire, azokkal sohasem lehet beszélni. Hát ennyire megváltoztunk!

Az öreg emberek azt beszélnek, hogy az ő korukban nyugodt, kedélyes volt mindenki, és csak igazán fontos dolgok izgatták őket. Ha nem is vagyunk a régi jó idők magasztalói, de azért irigykedve nézhetjük elődeinket.

Manapság talán már az észak-amerikai indianus is elégedetlen az órájával, mert egy kicsit késik. Pontosan járó óra kellene mindenkinél és az az ember, a ki éveket hszontalanul pazarol el, sokszor másodpercek miatt idegeskedik. Ma az idő az az ostor, a melynek ütése alatt idegeink össze-rezzennek.

Az udvariasság ma már nem fűzi össze

nevében, mire az országzimer s az ön neve volt felhímezve.

— Az a kis zászló most is ott áll a díszalbumaim szekrényében! Hogy ne emlékez-ném rá?

— Ön akkor engem megcsókolt.

— Arra is emlékszem már.

— Ön akkor aztán elkezdtem egy rózsát tenyészteni, ami hét év múlva virágzásba jött s azt az ön nevére kereszteltem.

Azzal odavezetett a fal mellett álló rózsafához s megmutatta a druszámat. Hatalmas dereku ficzkó volt, rakva pompás, kívül test színű, belül piros szirmu centifoliákkal.

(Hja, akkor még százlevelű voltam.)

Ezalatt elének jött a verendából egy tiszt matrona.

Egyenes termetű, egészséges alak, telt arcán alig húzódtak végig a korszulte ráncok, fején nem volt semmi takaró, hanem egy körülesavart, tömöt hajtekeres, igazi korona ezüstből.

A tiszteleteméltó matrona azon kezdé a beszédét hozzám:

— Ugyebár, ön már nem emlékszik én rá? Pedig, de sokszor néztünk egymásnak a szemébe! Mikor ön felkerült Pesire, mint

az embereket, mert hiszen sohasem érnek rá. A ki ma széssel kínálja meg a látogatóját és öt perc multán sem nézi meg az óráját — az igen elmaradott ósdi ember lehet.

Az asszonyok sem érnek rá. A zsuron kívül soha sincsenek otthon, mert nem érnek rá. A férje példáját követi, a ki délben hazaront, az előszobában ledobja kalapját, felöltőjét és e szavakkal köszönt be:

— Sietnem kell!

Mielőtt ebédel, tízszor is megnézi az óráját, fejszólva hasonlítja össze a falon függő órával, hirtelen tudakozódik, hogy mi újság van a gyerekekkel — a téstát sűrgeti, a míg a többiek a hust eszik még, aztán hirtelen végig csókolja a családját és elrohan.

Igy folyik ez napról-napra. Az asszonyt magával ragadja az ár és a gyermekek is szenvednek miatta.

Az utolsó évtizedek születték az ideges gyermekeket.

A vendéglőben tíz ember közül legalább öt e szavakkal ül le:

— Pinczér, gyorsan, gyorsan... mi van készen?

Tíz perczig senki sem akar várni. Mint-ha az egész emberiségnek a sorsa függne tíz percztől. A mikor a nagy föltalálók világraszóló alkotásaikon gondolkoztak, bizonyára nem voltak oly izgatottak, mint a modern polgárok, a kiknek az a legnagyobb gondjuk, hogy nyakkendőjüket jól megkössék.

A régiék még a levélírára is ráérték. A régi nagy emberek sajátkezűleg száz és száz levelet írtak meg. Ma az írógép kifejez mindent és a levélíró legfeljebb a nevet firkantja a diktátuma alá.

Nem érünk rá semmire. A telefon csengetyűje zaklatja agyunkat.

Hát a színházba mulatni járunk talán? Tessék csak megfigyelni a közönség távozását.

Csak azok maradnak helyükön, a kik azt hiszik, hogy a darabnak még nincs vége. Az utolsó jelenetet máskülönbben a közönség

fiatal jurátus, odakerül egy hirlaphoz szerkesztőnek. Annak a lapnak a kiadója többször meghitta őnt magához. Ott látott ön egy lóó futó kis leányt kiadó unokahugát, a kinek a kezét a kínálgatott ételestál alatt megszorongatta. Az voltam én! De a szép fiu volt ön akkor, azzal a serkedé bajuszával, a pelyhedző állával! Most is meg van nálam az arcképe.

Ötven esztendő emléke!

Aztán ő is elvezetett ahhoz a rózsatőhöz a mit ennek a pelyhes állu gyerekek az emlékére tenyésztet: Diz az vén törzs már; a vastag ágai le vannak caonkázva, de azért az idei friss hajtások kitörnek az oldalábóls most is ugy heneznek lángvöröses rózsáikkal, mi ként subanezkorában.

— Hja, bizony akkor még lángvörösek voltunk.

... Hát aztán így ozsonáztam én együtt három ideállommal egyszerre; a nagymamával, — a leányával és unokájával, a kik mind én rélam nevezték el a kegyencz rózsáikat.

... Ezt esináljátok utánam fiaeskaím!

Jókai Mór.

játszsa el. Izgatottan siet el mindenki, mintha kint a háza forogna veszedelemben és mialatt a szinpadon karének, befejező dallam hangzik, vagy a dráma egyik jelenete a végkifejletre utal, az egész közönség már ott tolakodik, ott lökdösi egymást az ajtóban. Méhraj gyanánt tódul a ruhatárakba, arczuk verejtékével szerzik meg ruhájukat és aztán futnak, szaladnak.

Egy cigaretta füstje az egész élvezetünk. Hol az idő, a mikor még nagy pipák-ból eregettek az emberek bodor füsttelhőket? Nemsokára a szivar is a félredobott emlékek lomtarába fog kerülni. Hiszen a szivar élvezése is időt igényel, aztán még sokkal drágább is, mintsem hogy pár szipantás után eldobjuk.

Igy lett korunk jelszavává, hogy nem érünk rá!

Vegyes hírek.

× **A kisjenői vadászatok.** József főherczeg a mostani vadászatokon a nap nagyrészt az orleansi herczegi párral künn tölti az erdőn, s noha ő már nem vadászik, nüsége-sen kíséri a fiatalokat a vadászatokra. Legutóbb a somosi erdőben jártak, s míg a vadászok a lobogó lángok körül pihentek, József főherczeg ott szorgoskodott a tűzhely körül, ahol Kati néni, a szakácsné fejlette ki az ő művészetét. Hozzáértő módon adta ki a parancsokat a főherczeg, meg nem fedkezvén arról sem, hogy az izes falatok mellé egy-egy tréfa is kerüljön.

A menüt így állapította meg:

Huszárleves.

Bakagombóc.

Grenadirmars.

A huszárlevesnél semmi fennakadás nem volt, minthogy nem lehet hiba még a leves-nél sem, ha a huszárral van valamelyes közösségben. Mikor azonban a bakagombóc-nak esett neki Marek Béla uradalmi intéző, ahogy felvágta, a kívánatos téstából jókora fadarab szegyenkedett ki. A főherczeg, ki már régebben leste, hogy kinek lesz valami kalamitása a bakagombócczal, komolykodó méltatlankodással kiáltott oda a szakács-nénak:

— Kati néni, hát maga hasábfát gyurattott a gombóczba?

Az egész társaság nagy derűtlenséggel fogadta a főherczeg tréfáját, mely megismétlődött, mikor egy másik gombóczban jól megtermett fokhagyma példányra akadt az egyik éhes vendég. Közbe nem állott el a szavuk sem az uraknak, akik közül mindenkinek volt valami eleménye.

József főherczeg maga a legjobban résztvesz ugy az elbeszélésben, mint a hallgatásban. El nem mulasztja e közben, hogy egy-egy tréfaszóval meg ne csipkedje, akihez éppen hozzá lehet férni valamely oldalról. Így mikor azt mondták el, hogy a felhajtott vadállományból egy őz kitört a sorból és neki menván Gothardt János erdészszegédnek, ezt feldöntötte, a főherczeg jókedvűen nevetve, mondta:

— Ez is csak furvézerrel eshetik meg, már huszárral nem történhetett volna meg.

Gothardt János tudniillik tartalékos szerkesztiszt, azért kellett ezt a tréfát elviselnie, hogy a legszebb őzpéldányt futni engedte.

× **A lelencz regénye.** Palermóból írják lapunknak: A palermóvaj szomszédos Carini faluban egy családnál neveltek egy Rosi-

na nevé talált gyermeket, a kit a leleczház igazgatósága a parasztsaládnak adott át felnevelés végett. A kis Rosina felnőve, gyönyörű leánynya lett s meglátszott egész megjelenésén, hogy előkelő szülők gyermeke. Egy gyümölcskereskedésben volt alkalmazva mint csomagoló leány s tegnap is épen ciztrromcsomagolással foglalkozott, mikor belép egy gazdag palermói főúr: Aveilone báró s így szól a leányhoz: »Leányom, én atyád vagyok s azért jövök, hogy öregségem vigaszát benned leljem». Azzal átölelte a leányt s a falu népének nagy örömrivalgása között kísérte kocsijához, mely a szép Rosinát egy új, boldog élet felé volt hivatva röpiteni.

× **Föl a paradicsomba!** Lehetetlen, hogy Mózes, a mikor a teremtés monografiáját megírta, »hasalta» volna a paradicsom leírását. Okvetlenül járnia kellett azon a vidéken, kellett látnia azt a gyönyörűségeket, s annak közepén a tudás fáját, mert különben nem lenne a leírása oly közvetlen, vonzó és minden részletre kiterjedő. Legalább így gondolkozik egy angol utazó, H. W. Setton Karz, a kinek most az a bogara, hogy ezt a vidéket fölkeresi, s oda expedíciót szervez. Van a szomáliak földén egy ősrégi még a kőorból származó telep, ide indul Setton Karz vezetésével egy kis angol expedíció mely Adenből már el is vitorlázott. Az utazó szerint tehát a paradicsom nem Indiában volt, hanem Afrikában. Setton-Karz szerint az említett telepen meg lehet majd találni az első emberek nyomait.

Városi közgyűlés.

Debreczen, nov. 22.

Az 1898. évi november hó 24-ik napján, azaz Csütörtökön délelőtt 9 órakor a város háza nagy tanácsstermében rendes bizottsági közgyűlés leend.

Tárgyai:

1. Polgármesteri évi jelentés az 1897-ik évről.
2. Polgármesteri jelentés 1898. évi szeptember és október hónapokról.
3. Úgyhátrány-jegyzék tanácsi javaslat kíséreléiben.
4. Belügyminiszteri rendelet a házszámzás és új utcza-elnevezések tárgyában alkotott szabályrendelet megfelelő módosítása iránt — tanácsi javaslattal.
5. Barsvármegye és Hód-Mező-Vásárhely város átírata az anarchisták elleni törvényhozatala dicsőült Erzsébet királyné emlékezetére fogadalmi templom építtetése s annak a háznak megvétele iránt, — melyben feledhetetlen nagyasszonyunk utolsó óráit élte, — az országgyűléshez intézett feliratuknak hasonló szellemű felirattal támogatása tárgyában — tanácsi javaslattal.
6. Győr sz. kir. város törvényhatóságának átírata a városok által kibocsátandó községi kölcsön-kötvények, bélyegadó és illeték-mentesítésének megadása iránt az országgyűlés képviselőházhoz intézett feliratának pártolása iránt — tanácsi javaslattal.
7. Állandó bíráló választmány jelentése a legtöbb adót fizető bizottsági tagok 1899-ik évre szóló névsorának bemutatásával.
8. Az esküdtbírói alaplajstrom összeállítására hivatott küldöttség megalakítása.
9. A lovassági laktanya céljaira szükséges területek megszerzése s a fel nem használandó területek eladása ügyében másod ízben megtartandó névszerinti szavazás.
10. A vágóhíd előtti téren berendező sertésvásár céljaira szükséges telkek megszerzése végett a névszerinti szavazás másod ízben megtartása.
11. Az ispotály utcza 19. sorszámú pusztatelek elidegenítése felett a névszerinti szavazás másod ízben megtartása.
12. A közigazgatási bizottságba 6 tag választása.
13. A központi választmány 3 évre megalakítása.

14. Igazoló választmány megalakítása.

15. Állandó bíráló választmány 3 évre megalakítása.

16. Egy rendőrfogalmazói és egy rendőrbiztosi és esetleg ezek folytán megüresedett állásoknak választás útján betöltése.

17. Tanácsi előterjesztés a házi pénztári és gyámpénztári felesleges pénzeknek az 1899. évi elhelyezéséről.

18. A feivett nagy kölcsönök hova lett fordítása s miként lett felhasználásáról tanácsi jelentés.

19. Dr. Fejér Ferenc bizottsági tag felbontása a város háza keleti szárnyának építését elrendelő kormányhatóságilag megerősített 155-7523/1898. bkgy. számú közgyűlési határozat végrehajtása tárgyában hozott 10898/1898. sz. tanácsi határozat ellen, tanácsi javaslattal.

20. A földbirtokok határjelzés tárgyában alkotott szabályrendelet megállapítása — tanácsi javaslattal.

21. Tanácsi előterjesztés, melylyel a »Hortobágy« puszta jövedelmezőbb kihasználása ügyében kiküldött bizottság jelentése bemutatatik.

22. Jelentés a helyhatósági szabályrendeletek gyűjteményének kinyomatásáról.

23. A városi nyomdának 1896. évről beérkezett és megvizsgált számadásai, — tanácsi javaslattal.

24. Tanácsi előterjesztés Kövesdi János polgár és városi bizottsági tag által 50 szegény árvának felruházásáról.

25. A Simonffy-utcai bérház 1-ső számú üzlet helyiségének árverésen kívül Mendelovics Lajosnak bérbeadása iránti tanácsi előterjesztés.

26. A város tulajdonát képező némely csekélyebb szovati ingatlanok rendezése; — tanácsi javaslattal.

27. Tanácsi előterjesztés Hidvéger Mihály városi haszonbérletnek a pallagi bérlet vásárlási jog tárgyában benyújtott felbontásáról.

28. A róm. kath. iskolaszék 800 forint tsnitói lakbér kiutalását kérő folyamodása tanácsi javaslattal.

29. Tanácsi előterjesztés: a nőegyletnek az árvaház részére üzifa adományozását kérő folyamodásáról.

30. Napdíjasok drágasági pótlék kérelemmel tanácsi javaslattal.

31. Fries József városi nyomdai ügyvezető szabadságolási kérelme.

32. Durkó Gábor közigazgatási gyakoronok, jelenleg es. és kir. közös hadseregbeli egyéves önkéntes kérvénye, egy szabadságidő engedélyezése iránt.

33. Tanácsi előterjesztés özv. Csire Ferencné özvegyi segélye s 3 kiskorú gyermeke nevelési járulékának megállapítása iránti kérelme tárgyában.

34. Ugyanaz özv. Csire Ferencné özvegyi segélye s 3 kiskorú gyermeke nevelési járulékának megállapítása iránti kérelme tárgyában.

35. Ugyanaz Bartha László városi irnok nyugdíjaztatása iránti kérelme.

36. Ulrich József állatorvosi oklevelének kihirdetése.

37. Polacsek Áron állatorvos oklevelének kihirdetése.

Debreczen, 1898. November 22.

Simonffy Imre,

kir. tan. polgármester.

NAPI HIREK.

Debreczen, november 22.

Időjárás.

A központi meteorologia intézetnek Debreczenbe küldött távirati jelentése szerint a következő időjárás várható.

— november 21. —

— Hűvös, — Száraz — Ködös. —

— **Városi közgyűlés.** November 24-én a város háza tanácsstermében rendes bizottsági közgyűlés lesz. A gyűlésnek, mint lapunk mai

számában látni lehet, sok fontos és érdekes tárgya van. Ezen fogják megejteni az új fogalmazó választást is. Városatyja körökben nagy érdeklődéssel néznek a gyűlés elé, de hasonlóképpen érdeklődik különösen a választások iránt a nagy közönség is.

— **Tanácsülés.** Ma délelőtt 10 órakor Simonffy Imre kir. tan. polgármester elnöklete alatt rendkívüli tanácsülés volt. Az ülés egyedüli tárgyát a gyám és a város házi pénztárában összegyűlő pénzek ideiglenes elhelyezésének kérdése képezte. — A tanács e kérdésben a jog és pénzügyi bizottság indítványát fogadta el.

— **Debreczen küldöttsége hazaérkezett.** Rásó Gyula kir. tan. alispán, Hajdu Gyula és Oláh Károly városi tanácsnokok, kik Debreczen városát és Hajdúvármegyét a Baross szobor leleplezésén képviselték, ma visszajöttek, s hivatalos teendőiket a mai naptól fogva újra személyesen intézik.

— **A színészeti kiállításról.** Folyton szaporodnak az érdekesebbnek érdekesebb ereklék, mik már most is megtöltik a kiállításra szánt dísztermet. Dr. Bodor Károly a nagyváradai Szigligeti társaság főtitkára a kiállításra elküldötte a nagyváradai színészet 100 éves jubileuma alkalmából kiadott emlék könyvet, s a díszelőadás szinlapját. Ma újra hat láda érkezett meg telve becses és érdekes ereklékkel.

— **A Dugonics társaság a színészeti jubileumon.** A szegedi Dugonics társaság a debreczeni színészet száz éves évfordulóján mint értesülünk jeles hírlapíró kollegánkkal Ujlaki Antal rendes taggal képviselteti magát.

— **Rendkívüli tanácsülés.** Holnap délelőtt 10 órakor Simonffy Imre kir. tanácsos polgármester elnöklete alatt rendkívüli tanácsülés lesz tárgyai, a hétfői tanácsülésről lemaradt folyó ügyek.

— **A kigyó utcza szerencsétlenség.** Tegnap számunkban említettük, milyen szerencsétlenség érte Levenecsek kőműves mestert, hogy Lajos fiaeskáját a szobában keletkezett füst megfojtotta. Másik két gyermeke pedig élethálál közt lebegett. Ma mint értesülünk a két kis gyermek állapotában javulás állott elő, a mennyiben a gyors orvosi segély a nagyobb bajt megakadályozta. Ugy, hogy már remény van, hogy a két kis gyermek felépül. A gondatlan anya ellen a vizsgálat folyik s ügyét a rendőrség áttette a kir. ügyészséghez.

— **A szintársulat új tagja.** Komjáthy János a debreczeni színház igazgatója a jövő szezóra szerelmes színésznek szerződtette Tóth Eleket, a kecskeméti színház tagját. Az új erő tehetséges fiatal színész, ki törekvésével bizonyára hamar kedveltje leend a debreczeni közönségnek.

— **Megérkezett.** Elment, mert azok az átkos szörnyetegek a kik oly szemtelenül bolyongnak e gömbölyű földön, nem hagyják nyugodni. Elment a mi kedves munkatársunk, hogy megpumpolja édes apját, ki őt annyira szereti.

Kissé kopott volt az öreg. Czilinderét — igaz, hogy egyszer már közköltésen kivalsaltattuk — nagyon megrongálta az idők vasfoga. Legutóbbi időben szakált eresztett, mert a borbély már nem hitelezett. Czipője sem volt már a suszter művészet remeke.

Tehát elment!

Ma reggel aztán egy uri ember állított be redakciónkba. Tisztelettel kelt fel előtte

lapunk egy színté meg

— Mi

Az ur

fénylött, ké

szültek. C

lakk czipó

Az ide

de nem sz

keztüjűt, s

mi Ferink

mindnyáju

— Mit

hősen?

Az ide

felugrik, s

— Hát

tességesen,

— Ni

rektorunk.

A felki

rális alapja

— Meg

ságosabban

Az öre

tyűit, s a t

— Lát

A más

latszott:

— Feri

volna...

egész redak

— Pető

javára ismét

Mariska 20.

következő sz

nyaikkal: u

József 1-1

git, Kohn L.

Szegedi Laj

L-né, Rázsó

N. N. Misko

távné, Lamp

N. N. Dobio

rás 50-50 k

fin, N. N., N

N. N., Ács,

roly 25 kr. U

Salamon Sár

Futt k. a. T

20-20 kr. N

István, N. N.

Szokolonszky

száa, Juhász

Mária 10-10

digi zászlóal

volt 138 frt.

frt 10 krt. ös

legi alap. A

ívén ismét ad

N. 59. Fogad

és a kedves

hálás köszön

ber hó 22 N

pénzt árnoka.

— Gésák

legkedvesebb

tengerész tisz

gukat külön k

port és a fess

a színészeti k

— Érdek

hetek holnap

— Az iparos ifjuság önképző egyesületének dalköre a jövő hó 4 én tréfás tombolával egy bekötött dalestélyt rendez a Bika szálloda dísztermében. Minden belépti jegyhez egy tombola-jegy adatik Minden egyes jegy után nyeremény esik s így a nem nyertes esete ki van zárva. — A tombola tárgyak egytől-egyig csinos kivitelűek és értékesek.

— A zene-akadémi köréből. Azon igen tisztelt szülőknek kiket az iskolai év elején személyesen fölkerestem, s a zene-akadémia szíves pártfogására és támogatására felkértem, s kik gyermekeiket bizalommal hozták intézetünkbe — tisztelettel adom tudomásul, hogy a zene-akadémia kötelekéből a mai naptól kezdve kiléptem, mivel nagy felelősséggel járó népiskolai tanítónői állásom minden időmet és erőmet teljesen igénybe veszi. Ez uton mondom köszönetet az igen tisztelt szülőknek a szíves támogatásért és bizalomért, a melyben ott működésem alatt csekély személyemet is részletelni kegyeskedtek, s egyuttal kérem, ne vonják meg szíves támogatásukat továbbra sem városunknak e magas színvonalon álló zenei intézettől. Debreczen 1898. November 22-én. Tisztelettel ifj. Gállné Tóth Irma ev. ref. tanítónő.

Az E. M. K. E. közgyűlése.

Kolozsvár, nov. 20.

Ma tartotta meg az E. M. K. E. tizenharmadik évi rendes közgyűlést a város háza közgyűlési termében, ugyanott, hol az egyesület megalakult.

Az egyesületnek nemcsak a kolozsvári, de a távol vidéken lakó tagjai is megjelentek ezen a közgyűlésen, mely kiemelkedő része Horváth Gyula, az egyesület volt alelnöke emlékének megszentelése volt.

Délelőtt tíz órakor nyitotta meg a közgyűlést Béli Akos gróf elnök. — Beszédében ismertette az egyesületnek a múlt közgyűlés óta kifejtett működését, azután arról nagy csapásról szólt, mely az országot a királyné halálával érte.

Mután a közgyűlés tudomására adta, mi módon fejezte ki gyászát egyesület, az igazgató választmány a következő javaslatot terjesztette elő:

Mondja ki a közgyűlés, hogy az ez redéves ünnepkor ő felsége a királynévére tett 50,000 koronás I. Ferenc József népiszkolai alapítványhoz hasonlóan az egyesület ugyan oly módokat mellett egy 50,000 koronás Erzsébet királyné kisdédóvó-alapítványt létesít; e létesítés pénzügyi ágának elintézésével a választmányt bizza meg.

Beszédét a haza és a király életésével fejezte be az elnök, kinek szavait lelkes éljen zéssel fogadták. — A közgyűlés az 50,000 koronás Erzsébet alapítványra vonatkozó indítványt egyhangulag elfogadta.

Sándor József t. alelnök főtitkár fölolvasta emlékbeszédét. Horváth Gyulának az Emke körében kifejtett működéséről. Az emlékbeszéd Horváth Gyulának ezt a működését a következőkben foglalja össze:

Mint kormánypárti képviselő, kezdetben a kormány és egyesület között igyekezett a jó viszonyt föntartani és a kormány lehető jóakarátát biztosítani. Majd az intézményt, mint kulturális tényezőt komolyan megindulva látván, az erdélyi ember szeretetével és érdeklődésével ragaszkodott hozzá. Emke misszióban eljáró küldöttségnek mindig farradságot nem ismerő készséggel és előzékenységgel állott rendelkezésre, maga is minden megbízást elfogadott s neki szokott ügyességével és lelkiismeretességével mindig sikerrel meg is felelt. A szervezés munkájában jelentékeny részt vett s lelkes beszédekkel nemcsak hangulatot teremtett, de több egészséges és a kivitelre néző nagyszabású eszmét is maga vetett föl és a sikerben maga is segített. Áldozó készsége állandó volt és házáat mindig vendégszeretettel tartotta nyitva. Ő barátunk lett, mikor az in-

tézményt sokan félreértették, sőt üldözték is s megmutatta, hogy tettel, cselekedettel igazán erdélyi s emelkedett színvonalu politikus a ki a nemzetiségi kérdést kellő mélységgel és komolysággal méltatni tudja és azután van bátorsága és esze annak megfelelőleg is cselekedni. Keresve pedig Horváth Gyula hazafisága, természete és véralkora magyarázatához a kulcsot úgy találtam, hogy Horváth Gyula kedélyének mélyén mindig volt valami hasonló a M.-Vásárhelyt vértanu halált szenvedett Károly testvéreéből és sok tekintetben az ő emlékének szuggesztíója alatt állott.

Sándor Józsefnek emlékbeszédeért és év jelentéseért, valamint egész működéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavazott a közgyűlés.

A választás eredménye az, hogy a tisztikar az eddigi maradt. Az igazgató választmány harminczét választott tagja közzé nyolcuj tagot választottak. Az új tagok: Majláth G. püspök. Gáspár János Alsó Fehérmező főjegyzője. Kozma Ferenc Kolozsmegye tanfelügyelője. Leszay Ferenc birtokos, Szvacsina Géza polgármester, Vuheich Sándor erdélyi királyi postaigazgató és Weisz József dr. ügyvéd.

A jövő évi közgyűlés helyéül Gyula Fehérvár várost jelölték meg minthogy Novánk Ferenc kir. tanácsos polgármester, illetve a város közönsége már az idei évről meghívta volt az egyesületet.

A közgyűlés ezzel véget ért és az elnök lelkes szavakban fölhívta a közgyűlés tagjait az egyesület támogatására és a céljainak hatóságabb szolgálatára.

Gyűlés végeztével a tagok közt kiosztottak több ezer doboz E. M. K. E.-gyufát, mutatványul a svéd fajta gyufagyár készít az egyesület beleegyezésével, miért is az E. M. K. E. a jövedelem 5 százalékát kapja. A gyufa célja az évente másfél millió koronára rugó külföldi behozatalt kiszorítani, mi által nemcsak az összeg marad magyar kézben, de magyar munkásoknak is jelentékeny kenyérkereseti forrás nyílik.

Délután 2 órakor a New-yorki-szálló emeleti éttermében társaság volt, a melyben az elnök főköszöntőt mondott a királyné. A banketten, a melyen mintegy százán voltak jelen Bölönyi József, a kolozsvári nemzeti színház intendánsa kijelentette, hogy a míg intendáns lesz, minden esztendőben egy előadást rendez az Emke javára.

A 8 óra 20 perces vonat.

8 óra 20 percz van és este. A tévedések kikerülése végett kijelentem, hogy 8 óra és 20 percz egy nap lehet kétszer, reggel, mikor a nap már fönt van és lehet akkor a midőn a nap lenyugodott; este azonban csak egyszer és ez este most van.

Nem kezdem úgy, hogy a halvány hold ezüst színű báránnyellegek között bujdosni játszik a fény ő csillagokkal, nem mondom azt sem hogy eszöndes esti táj visszhangzik a pásztorfurulya altató édes bus dalától, vagy hogy csattogó fülemile énekel a zöld elrejtett, harmatos bokrok közt.

Nem kezdem így, nem kezdtem azért, mert a hold még nem jött fel, felhő nincs az égen, a pásztor még rég alussza az igazak álmat bent a jó meleg szobában a kemence mellett, a fülemile, a fülemile . . . az meg már rég' elkölözött . . .

Hiszen novemberi csillagos éjszaka van és 8 óra 20 percz.

Az nem olyan fontos hogy épen novemberi és csillagos éjszaka legyen, de hogy 8 óra 20 percz is legyen, ez okvetlen szükséges.

Óh 8 óra 20 percz . . .

Menyi ábránd kép fűződik te hozzád.

Eszébe jutottak valamennyi 8 óra 20 perces ideáljaim, eszembe jutnak a kávéházi adósságaim és a téli kabátom.

De milyen más most. A lány nyári szellőt, hideg csipős szél váltja fel, a bájos, biztató mosolyt, hideg gunyos kacaj és az übercezihart a téli kabát.

Téli kabát! Ezzel a fogalommal sohasem tudtam megbarátkozni.

De hagyjuk, térjünk a tárgyhoz hisz 8 óra 20 percz van.

A „Margit“-fürdő vasuti állomása előtt fekete füstöt és fehér gőzt okád a helyi vasut kürtője.

Hogy miért fekete füstöt és mért fehér gőzt, ezt sohasem tudtam megmagyarázni magamnak.

A néma csendes hideg éjben elbangzik messze a jelző csengő kongása és az éles fütty.

Egy esengetés még, és a vonat megindul.

Fülsikesítő füttyölés, kiabálás és lőtásfutás hallatszik.

Egy pillanál és a vonat megáll. Ijdedten nyulok a revolverem után, de helyette a májusi kocsikontóm kerül kezembe.

A percz nagyszerűsége szorítva hat le keblemre és az ajtó megnyílt.

Sötét, fekete köpenybe burkolt alak lép be. — Arcza sárga, szemei kékek, orra rendes, szája is rendes és különös ismertető jele: nincs.

Megjegyzem hogy ezt a leírást nem a Singer és Wolfner kiadásában megjelent, eredeti magyar s z a k á e s k ö n y v b ő l tanultam.

A belépő alak zordonan megáll, jobb kezét szívére téve elszavalja a „Megfagyott gyerek“ első strófáját.

Leült.

Lelkemben ismétlődtek az ismert költő szavai:

„Ki jár ily késő éjszaka.“

Valóban rendkívüli eseménynek kellett ezt tulajdonítani a mikor a 8 óra 20 perczkor induló vonatra felül valaki a legsötétebb Margitfürdőnél. Valóban rendkívüli esemény! . . .

És a tapasztalat csakugyan meggyőzőtt ennek igazsága felől.

Az első eset az volt, a mikor megnősültem.

Azóta nem szimpatiólok a tapasztalattal.

A kalauz belépett. Jegyet adott az ismeretlennek és 3 szor végig sétált a kocsik belsejében és rám nézett.

A gépész megeresztette a gőzt, feltette a pápaszemét és rám nézett.

A fűtő nem nézett rám, de a helyett rágyújtott egyetlen cigarettájára.

Az ellenőr pedig könnyekig meghatva lelkes beszédben üdvözölte az ismeretlent s át nyújtotta a helyi vasut, kitüntető díszoklevélét, 2 részvényserfőződe fő részvényét és egy tájték pipát.

Az ismeretlen sirt és válaszolt. Brudert ivott az ellenőrrel, a fűtővel, a kalauzzal és a gépésszel s végül velem.

Megvöltünk hatva mindnyájan, csak a bucsuzás utolsó pillanatában vettem észre, hogy az ó r a l á n e z o m és a kulcsom hiányzik.

De az ismeretlen eltűnt.

Zoli

En nem
got. Mióta h
tarisznyámba
den eshetős
üveg karbol
bét, aztán e
A kis t
mit mivelék
előmbé és p
valamit, a m
— Mit
— Azt
elfelejteni, h

A fölel
meghallottál
mentés teré
hogy diszít
hogy a tréfa
sen eltörtén
seregtében a
melyet egy
számomra.
a jökédvre

Deczen
század már
másfelőlány
hozzám a k

— Men
red pénztára
játé Százöt
huszkrajczán

Kellem
Nem is teki
ezüstben ele
zordra válto
tak s ha utl
mesélnem.

Sietve
és nem volt
szafelé indu
sen huzta a
vettem a ter
hogy az éj
századomná

Vagy e
hegyszakad
kis patak. A
vezetett rajt
voltak rakva
hal lehetett
hogy az em
vágódik a jé

Igy tör
volna a dolg
pénzes taris
gurul a seke

Jó negy
onnan és ak
és elkezdten
A fogaim ös
dermesztette
ruha, de ne
tában nem v
semmi a rá
éknál nem é
mondhattam
az, a mi hiá
a kemény b

Amint r
summa, felá
tagomnak ó
égett és ére
a gyors futá

Szaladt
balátiam, h
lántékaim lü
mádt, s egy
valami rögb
annyi erőm,

CSARNOK.

Mirkó.

(Folyt. és vége.)

En nem vettem olyan könnyen a dolgot. Mióta hazulról elkerültem, mindig volt a tarisznyámban egy kis kézi patika — minden eshetőségre. Kivettem belőle egy kis üveg karbols vizet, kimostam a kutya sebé, aztán egész szakértelemmel bekötöttem.

A kis török ragyogó tekintettel nézte, mit mivelék, aztán egyszerre csak oda állott elémbe és pergő nyelven sebesen elhadart valamit, a miből én egy szót sem értettem.

— Mit beszél? — kérdeztem Imrétől.

— Azt mondja: sohasem fogja neked elfelejteni, hogy megmentetted Mirkó életét.

III.

A főlebbvalóim mind kicsufoltak, mikor meghallották sikeres működésemet és életmentés terén. Lautos őrmester azt ajánlotta, hogy diszitsenek föl a bőrrmedáljával s én hogy a tréfás kedvüket ne rontsam, szívesen eltűrtem, hogy ünnepies szónoklat kíséretében a mellemre tűzzék a medálját, melyet egy régi bakancstalpából rögtönöztek számomra. Hisz oly ritkán akadt alkalmunk a jókedvre abban a szomorú országban.

December huszonharmadikán, mikor a század már nem volt Bihácsban, hanem jó másfélórányira tőle Szokolácban, így szólt hozzám a kapitány:

— Menjen Bihácsba és vegye át az ezred pénztáránál a negyedik század elnunciját. Százötven forintot csupa hatosban és huszkrajczárosban.

Kellemetlenül érintett ez a megbízás. Nem is tekintve azt, hogy százötven forint ezüstben elég nagy teher, az időjárás is zordra változott. Az égen felhők tornyosultak s ha utközben elkap a hóvihar, lesz mit mesélnem.

Sietve intéztem el dolgaimat Bihácsban és nem volt több három óránál, mikor visszafelé indultam. Minden jól ment. Bár erősen huzta a vállamat a tarisznya, föl sem vettem a terhet, mert alapos reményem volt hogy az éj beállta előtt Szokolácon leszek századomnál.

Vagy ezer lépésnyire Biháctól van egy hegyszakadás, melyből zugva törtet elő egy kis patak. Abban az időben még híd sem vezetett rajta keresztül, hanem csak kövek voltak rakva, melyek segítségével száraz lábbal lehetett rajta keresztül jutni — föltéve, hogy az ember el nem csuszik és végig nem vágódik a jéghideg vízben.

Igy történt velem is. Tán föl se vettem volna a dolgot, ha egyuttal ki nem szakad a pénzes tarisznya és a sok ezüst bele nem gurul a sekély vízbe.

Jó negyedóráig tartott, míg kihalásztam onnan és akkor leültem a szakadás partjára és elkezdtem olvasni, hogy nincs-e hiány. A fogaim összevaczogtak, a testemet megdermesztette a hideg levegő és az átázott ruha, de nem mozdultam el onnan, míg tisztában nem voltam azzal, hogy nem hiányzik semmi a rám bízott summából. Mert katonáéknál nem értenek tréfát pénz dolgában és mondhattam volna én, hogy a vízbe esett az, a mi hiányzik, senki sem veszi le rólam a kemény büntetést.

Amint meggyőződtem, hogy meg van a summa, felálltam és utra keltem. Minden tagomnak ólomsulya volt, az arcom lázban égett és éreztem, hogy egyetlen üdvösségem a gyors futás.

Szaladtam is egy ideig. De csakhamar baláltam, hogy nem győzöm hazáig. A halántékaim lüktettek, agyamban zibongás támadt, s egyszerre csak a mint megbóltam valamit röge és elesem, már nem volt annyi erőm, hogy fölkelhettem volna.

Valami szállinkozó nedvesség hullott rám a magasból. Megindult a hóesés. El fogtemetni és rám se találnak többé, ha netalán elindulnak fölkereséseimre.

Ez volt az utolsó gondolatom, aztán elvesztettem eszméletemet.

IV.

Hol járt a lelkem, magam sem tudom, de egyszerre csak jelezte, hogy újból vizszatért a testembe. Valami égette a torkomat, de egyuttal forró meleggel járta keresztül egész valómat. Nagy erőmegfeszítéssel nyitottam ki a szemeimet és megláttam a kapitányomat, ki egy üvegből még egyre töltötte belém a »lelkésítő» italt, a rumot.

— Szegény fiu! — hallottam a kapitány szavát, és olyan különösnek tetszett, hogy ez a kemény ember fölöttem sajnálkozik.

De még nagyobb meglepetésemre szólított, mikor valami különös meleget érezek az arczomon, mintha tüzesített ráspolylyal végigsimítának rajta. Odanézek, hát meglátom Mirkót, azt a kis ebet, melynek sebet én bekötöttem.

A dolog úgy történt, hogy Mirkó és gazdája hazajöttek a bijelai vásárról és éppen akkor érkeztek oda, ahol én feküdtem, mikor már elakart a hulló hó. Elmentek volna mellettem, ha az eb meg nem szimatol. A török fiu nem habozott sokáig: még jobban rám halmozott havat, aztán sebes futással eljutott Szokolácba, ahol már külfömben is nyugtalankodtak késésem miatt. Amint megtudták balesetemet, maga a kapitány jött el segítségemre.

— Nem maga miatt, — mondta, hogy jóságát leplezze, — de a század lénungja miatt.

Azt a bőrrmedálját, melyet én tréfából kaptam bajtársaimtól és emlékebe oadaadtam Mirkó gazdájának, a kapitány magához változtatta tiz ezüstforintért. Mert alapjában véve vajszivű ember volt a mi kemény Kristoffé kapitányunk. . .

Közgazdaság.

Budapesti gabonatözsde.

— Weisz József budapesti terménybizományi czég jelentése. —

Debreczen, november 22.

Készáru 4 magasabb.

Okt. buza	—
Tav. buza	9.81—9.82
Tav. rozs	8.48—8.50.
Tavaszi zab	5.98.—6.—
M. jusi tengeri 1899	4.70—4.72
Julius tengeri	—
aug.—szep. tengeri	—

Kőbányai sertéspiaccz. november 21. Magyar elsőrendű: Fiatal nehéz (páronkint 320 kilogrammon felüti sulyban) 56—57 krajczárig Közép (p. kint 251—320 klz. sulyban) 57—57 1/2 kr. Könnyű (páronkint 250 klz.ig terjedő sulyban) 57 1/2—58 kr. Szerbiai: Nehéz (páronkint 260 kg. felüti sulyban) 56 1/2—57 krajczárig, közép (páronkint 240—260 kilogramm sulyban) 56—56 1/2 krajczárig. Könnyű (páronkint 240 kilogr.-ig terjedő sulyban) 57—58 krajczárig

Bánási i. 100 m. n. 79 k. 9.10 forintot m. n. 77 k. 8.60 frtona vegyes, 200 m. n. 0 k. 74060 forintos vegyes. mind három hónapra

Bécsi sertés vásár. A st.-marxi központon vásárcsarnokban ma megtartott sertésvásárát bejelentettek 9156 darabot, ebből a vást, elején felhajtottak: 3928 drb fiatal sertés 4823 darak magyar hizott sertést, összesen a 515 darabot. Az üzlet pang.

Felső-magyarországi, 100 mm, 79.3 k. 8 fornt 65 kron 100 mm, 81 k, 9.30 foton 100 g, m, 80 k. 8.30 forinton, 200 mm, 79 k, 307 morinton; 100 mm, 79 k, 9.— forinton sarg, 100 mm, 79 k, 9a sár forinto ga, 200 mm. 76 k. 8.50 forinton sarga, mind három hónapra. .15

Zab. 100 mm. 5.70 forinton, 100 mm, 5 forint 65 kron, 200 mm. 5 forint 52 kron 200 mm 5.40 frton, 100 mm, 5.40 forinton mindkészegez fizetés mellett.

Szerbiai, 2000 mm. 78 k, 7.25 forintos, raon hónapra.

Pestvidéki, 300 mm, 80. k, 9.10 fotinton sarga, 1.50 mm, 80 k, 9 forint 10 kron sarga, 100 mm, 80 k, 9.20 forinton 100 mm 79.3 k 9.20 frton, 100 mm. 80 k. 9.30 forinton, 100 mm, 79 k, 9.30 forinton, 200 mm, 80 k. 8.60 frton sarga, 100 mm 77.5 k. 8 forin 60 kron sarga, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 10 kron sarga, 200 mm. 81.5 k, 9.25 forinton, 200 m. n, 80 k. 9.25 forinton, 100 mm. 79 k 8.85 forinton vegyes, 100 m. n. 79.5 k. 8.90 forinton 300 mm. 77.5 k, 8.90 forinton 100 mm, 77 k. 8.90 forinton, 100 mm. 78 k 9.— forinton sarga, 200 mm, 78 k. 8.80 forinton, 100 mm. 78.5 k, 8.70 forinton 300 mm, 77 k, 8.90 forinton, 100 mm, 79 k. 8.90 forinton 200 mm, 78.7 k, 8.90 forinton, 100 m. n, 78 k 8.90 forinton 100 mm, 86.8 k. 8.90 forinton mind három hónapra.

Jagyászek: kilogrammonként élő sulyban (a fogyasztási adót nem számítva) elsőrendű sertés 49—49 krajczáron, kivételesen 50 krajczáron, középminőségű sertés 46—47 krajczáron, könnyű sertés 41—43 krajczáron, fiatal sertés 36—39 krajczáron.

Buza Tiszavidéki. 100 m. n. 80 k. 9.15 frton, 100 m. n. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 m. n. 79.5 k. 9.10 forinton, 100 mm. 81 k. 8 forint 80 krajczáron, 150 méter nézsa 80 k, 9 forint 15 krajczáron 300 mm. 79.5 k, 9.15 frton, 100 mm, 78 k: 9 15 forinton, 100 mm 77 k, 6.15 forinton. 100 mm 80 k. 9.30 forinton, 150 mm. 80 k. 9.10 forinton, 100 mm 79.5 k. 9 forint 20 krajczáron, 100 mm, 79.5 k, 9 forint 15 krajczáron vegyes, 400 mm. 79 k. 9.12 és fél krajczáron vegyes, 100 mm 80 k. 9.25 forinton vegyes 2500 mm. 78.5 k. 8.90 forinton. 500 mm. 76.5 k, 8.40 forinton, mind három hónapra:

1150
1898 v. k. sz.

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. jbiróságnak V. IV.—470/2.—1898. P. számú végzése folytán közhírré tétetik, miszerint Nagy Mihály és neje részére Rácz István és neje ondódi lakosoktól 250 frt tőke, ennek 1898 évi augusztus hó 1 napjától számítandó 5 százalékos kamatai és eddig összesen 35 frt 46 kr. perköltség erejéig 1898 évi szept. hó 29-én bíróság felül és lefoglalt 740 frtra becsült lovak, sertések, tengeri és takarmányból álló ingóságok 1898. évi november hó 24-én délelőtt 10 órakor kezdetét veendő és a debreczeni Ondódon 154. sz. a. megtartandó nyilvános birói árverésen, a legtöbb bet ígérőnek azonnali készpénz fizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Debreczen, 1898. évi október hó 26-án.

Bódogh Zs.

birói kiküldött.

Hoff János maláta kivonat készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János	Hoff János	Hoff János	Hoff János
maláta egészségi itala.	sűritett maláta kivonata.	maláta egészségi csokoládéja.	maláta-kivonat mell-czukorkái.
Általános elgyengülésnél az elhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomor bántalmaknál, nem különben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.	Tüdőbajoknál, gégehurutnál, úgymint idült köhögésnél: főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikereit alkalmazzatik. Íze nagyon kellemes.	Gyengeségnél, vérszegénység, idegesség, almatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.	Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólagos érheleten hatású. A valódi maláta mell-czukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.
Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.	Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.	Egy csomag ára 1 frt.	Egy doboz ára 10kr., egy zacskó 30 kr.
Tíz éve, vagy már régebb idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek ismét 5 fűveg maláta kivonatot, 1 font gyomor, illetve emésztési zavaroknál sápadt kóroknál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmaztam.	Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát 5 fűveg maláta kivonatot, 1 font csokoládét és 1 zacskó maláta kivonatot mell-czukorkát.	Maláta csokoládéja a legkitűnőbb a mit ismerek. Ezen kellemes italt idült gyomor, illetve emésztési zavaroknál sápadt kóroknál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmaztam.	Csodálatos volt maláta kivonat mell-czukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen. Zedlitz-Neuhirch lovag, Waldenburg Czukorkái feleségem köhögésén és asthmikus bántalmain kitűnően segítenek.
Bögdér, Bécs, Hofmühlgassa.	Fischer G. örnagy N.-Várad	Dr. Nicolai orvos, Triebel.	Busch, plébános, Weischütz.

Raktár DEBRECZENBEN: Mihálovits J., Rotschnek J., Rochlitz-Schmidt A., Füleky Pál, Tóth Béla, Muraközy L., Balás Ödön gyógyszerataiban; Franciscs és Jóna drogta kereskedésében; Csanak J., Kontsek G., Tóth Kálmán, Fegyverházy J., Rickl József Ant., Varga Lajos csemege és fűszerkereskedésében.

Magyarországi kizárólagos főraktár:

TÖRÖK JÓZSEF gyógyszer-tára **BUDAPEST, Király-utca 12.**

— — — Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve. — — —

Hangszer-gyár. **Csász. és kir. udvari szállítók.**

Sternberg Armin és Testvé.

Főraktár és iroda: Budapest, Kerepesi-ut 36.

Miniatur-Ariston.

ezen új találmányu bájos hangszere a legkedveltebb magyar vagy más néptánc elhuzhatja még az is, kinek fogalma sincs a zenéhez. Ára 8.50, a kóták darabja 25 kr.

Zongora-termék:

Kossuth Lajos-utca:

Zenepalota.

Kitűnő hangu **harmonikák** 3 frttól felebb 4, 5, 6, 8, 10 frt.

Dallama csengő, egyenlően tömör erőteljes hangu zongorák a legdusabb választékban.

Mindenütt elismert, saját gyártmányu iskola, szalon és egyházi **harmoniumok.**

Képes árjegyzék: a) harmonikákról, b) mechanikai zenélő művekről és zenélő disztárgyakról, c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, cimbálok, citerák, harmoniumok zongorák stbről ingyen és bérmentve küldetik, csak az érdeklődők, hogy miféle hangszerről kívánják az árjegyzék.

Vendéglősöknek zenélő automaták.

Debreczen, 1888. évi kiadású K. u. sz. 1. sz. árjegyzékével.